

PROTESTANTSE GEMEENTE ELST

29 maart 2024

GOEDE VRIJDAG

Marlene Dumas: Ecce Homo

Voorgangers: ds. Jeroen Jeroense en ds. Dick Snijders

Organist: IJsbrand ter Haar

Dwarsfluit: Astrid Kepers

Stilte

Bij binnenkomst ambtsdragers gaat de gemeente staan

Stilte

Drempelgebed

v: Bij U Heer schuilen wij
in het onbarmhartig donker van deze dag.
Hoor God, blijf niet ver.

a: Hoor ons en kom ons te hulp.

v: U bent een wal tegen nacht en ontij,
U bent de grond van ons vertrouwen.
In Uw handen Heer, bevelen wij ons leven.

a: Beschut ons met de schaduw van uw vleugels.

v: Hier gedenken wij Jezus Christus in Zijn lijden, Zijn dood.
In die dagen van ons leven
heeft Hij onze zwakheden gedragen
en onze leegte onder ogen gezien.
Hier zien wij op naar het kruis van onze Heer.
Laat dit uur voor ons zijn
als een bidden en waken met Hem.
Behoed ons Heer, als het licht van Uw ogen.

a: In Uw handen Heer, bevelen wij ons leven.

Amen

Lied 122: 1 en 2

1 Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,
toen men mij zei - de: 'Gord u aan
om naar des He - ren huis te gaan!
Kom ga met ons en doe als wij!'

Je - ru - za - lem, dat ik be - min,
 wij tre - den u - we poor - ten in,
 u, Gods - stad, mo - gen wij ont - moe - ten!
 Je - ru - za - lem, van ver aan - schouwd,
 wel saam - ge - voegd en wel - ge - bouwde,
 o scho - ne ste - de, die wij groe - ten.

Hoe zijn de stammen opgegaan!
 Hier gingen ons de voeten voor
 der pelgrims, die de Heer verloor,
 hier, waar uw heilige muren staan!
 Jeruzalem, dat ik bemin,
 wij treden uwe poorten in
 naar 's Heren woord, om zijn naams ere!
 Zo is het Israël gezegd:
 hier zijn de zetels van het recht,
 de troon, waar David zal regeren!

Allen gaan zitten

Marcus 14: 32-52

Lístek odvanutý | Leoš Janáček (1854-1928)

De taal van rouw

De taal van rouw moet ik nog leren
de taal beheersen, woorden als *diep*
verdriet vermijden, die gelden
voor elk ander, voor ieder die niet
mij is, ik heb die woorden
vroeger vaak gehoord; drongen
niet door. Een nieuwe taal
met nieuwe woorden leren.
Barsten, craquelieren.

Zo gewend als ik was
in een eind aan ellende
te geloven. Maar deze droogte
is een droogte waar geen eind
aan komt. Dorheid als deze
kom je nooit meer te boven.

En dauw, eens lieflijk
glinsterend troostend
blikkert nu dreigend.
Miljarden kleine druppels
trionferen heel even
vóór ze verdwijnen.

De taal van de rouw
stokt in mijn keel,
toch moet ik die nu leren
en tot de mijne maken.

Judith Herzberg

Marcus 14: 53-65

Prelude | Frédéric Chopin (1810-1849)

Job 19: 23-27

23 O, mochten mijn woorden worden opgeschreven,
vastgelegd in een inscriptie,

24 met een ijzeren stift gegrift, met lood gevuld,
voor altijd in de rotsen uitgehouwen!

25 Ik weet: mijn redder leeft,
en hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen.

26 Hoezeer mijn huid ook is geschonden,
toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen.

27 Ik zal hem aanschouwen,
ik zal hem met eigen ogen zien, ik, geen ander,
heel mijn binnenste smacht van verlangen.

Stilte

Marcus 14: 66-72

De gestorvene

Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die ene te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan.

Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die ene doen keren.

Zeven maal over de zeeën te gaan –
zeven maal om met zijn tweeën te staan

Ida Gerhardt

Stilte

Marcus 15: 1-15

O Haupt voll Blut und Wunden | Johannes Brahms (1833-1897)

Marcus 15: 16-28

Lied 590: 1, 2, 3 en 4

1 Nu valt de nacht. Het is vol-bracht:
de Heer heeft heel zijn le - ven
voor het men-se - lijk ge-slacht
in Gods hand ge - ge - ven.

De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.

't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven.
Leggen wij ons bij U neer,
in uw dood begraven.

Marcus 15: 29-37

Stilte: de Paaskaars wordt gedoofd

Abendlied | Joachim Andersen (1847-1909)

Marcus 15: 38-41

Gebed

Lied 547: 1, 2, 3 en 4

Laten wij dan bidden in dit aardse dal,
dat de lieve vrede ons bewaren zal,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

want de aarde vraagt ons om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons op de adem Gods.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Laten wij God loven, leven van het licht,
onze val te boven in een evenwicht,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Stilte

We verlaten in stilte de kerk. Misschien willen sommigen van u nog wat nablijven. Anderen gaan nu liever heen. Laten we dat doen zonder elkaar te storen. De stiltekapel staat open.